

Motion till riksdagen 2005/06:Sf399

av Raimo Pärssinen m.fl. (s)

Sjukskrivna utan arbetsgivare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om sjukskrivna utan arbetsgivare.

Motivering

Att vara frisk och delta i ett stimulerande arbetsliv är drömmen för många människor. Den sociala gemenskapen med arbetskamrater, att få känna att man utvecklas, känslan av att vara med och bidra till ett gott samhälle är oerhört viktigt. Tyvärr är det inte möjligt för en stor grupp människor som är både arbetslösa och sjuka. Långtidsarbetslösa som grupp har större ohälsotal än övriga. Här måste vi intensifiera våra ansträngningar i syfte att kunna öka deras möjligheter att komma tillbaka till arbetslivet.

Det genomförs olika försök på olika ställen i landet med att öka anställningsbarheten för sjukskrivna utan arbetsgivare med varierande resultat och kvalitet.

Ett hinder som uppmärksammas är att regelverken mellan olika myndigheter inte samverkar till individens bästa. Detta har påpekats bland annat från kommunernas socialtjänst där kostnaderna för försörjningsstödet stiger. Till exempel nämner man att Försäkringskassan driver linjen om att den enskilde ska vara åtminstone friskskriven till 25 % om det är möjligt medan arbetsförmedlingen inte tar emot arbetssökande som inte är arbetsföra till minst 50 %.

Konsekvensen blir att den enskilde måste söka upp socialtjänsten för att kunna komma upp i skäligen levnadsnivå, det vill säga att kommunen betalar ut försörjningsstöd. Detta innebär att myndigheterna skyfflar över kostnaderna till kommunerna och det är definitivt ingen lösning för den arbetslösa och sjuka individen.

I Sandviken har Försäkringskassan och arbetsförmedlingen försökt att ta ett helhetsgrepp genom en mycket nära samverkan kring de långtidssjuka utan arbetsgivare. Syftet är att öka anställningsbarheten, det vill säga att antingen påbörja studier, praktik som leder till anställning eller att man direkt påbörjar

Fel! Okänt namn på

en anställning. Denna samverkan har gett ett mycket gott resultat efter några års försök. Erfarenheterna visar att det går att uppnå goda resultat bara det ges möjlighet till gemensamt arbete mellan förmedling, kassa, primärvård och arbetsgivare med flera.

Det är inte tillfredsställande att dagens regelsystem hindrar myndigheters samverkan när det i många fall är just mer samverkan som kan vara vägen tillbaka i arbete för den enskilde.

Därför bör regeringen överväga om ytterligare åtgärder behövs för att stimulera samverkan mellan arbetsförmedling och Försäkringskassan.

Stockholm den 28 september 2005

Raimo Pärssinen (s)

Per-Olof Svensson (s)

Åsa Lindestam (s)

Sinikka Bohlin (s)

Yoomi Renström (s)